

JOAN F. MIRA

“Per això un conegut meu, home de dreta moderada, afirmava fa poc que el gran error de Hitler havia estat el tema dels jueus.

Perquè en matà sis milions?, que li vaig preguntar.

No, perquè no els va matar tots, va contestar.

Digué això, i és un home respectable.

Respectable, i àmpliament admirat, és també el líder del Partido Comunista de España, que considera inoportuna la commemoració de l’Holocaust”

El vell instint: jueus

He llegit al diari que el 29 d’abril, dia que es commemora la més gran matança de la història –l’extermini de sis milions de jueus per ser jueus, l’Holocaust, l’emblema ja etern del Mal amb majúscula–, hi hagué a Madrid un acte d’homenatge i record a les víctimes. He llegit que a aquest acte, celebrat a la seu de l’Assemblea regional, hi van assistir representants de la comunitat jueva local, i dels partits PP i PSOE. He llegit que no hi va assistir el senyor Gaspar Llamazares al·legant que en l’acte “només” es commemorava l’extermini dels jueus, i no la mort de tants soldats en la guerra, entre ells els soldats soviètics. I a continuació li deixo la paraula al periodista Hermann Tertsch, del diari *El País*: “Que Llamazares no acudira a la manifestació contra el règim del Fidel Castro de la setmana anterior era perfectament lògic, vista la incondicional defensa de la dictadura castrista que és encara pedra angular de l’ideari de la seua formació política. Quins són, però, els seus motius per menysprear un acte en honor de milions de jueus, desenes de milers dels quals comunistes, assassinats pel nazisme, suposat enemic mortal del comunisme, ideologia que Llamazares diu seguir professant ‘a mucha honra’?” No deu ser, diu el periodista, el record del pacte Hitler-Stalin, amb el repartiment de Polònia i l’intercanvi d’exiliats –molts d’ells jueus– destinats als respectius camps d’extermini. Ni el record de les porgues antisemites, després de la guerra, a la Unió Soviètica, Polònia, Hongria o Txecoslovàquia. No deu ser això, diu: “Els motius de Llamazares semblen molt més actuals, segons coincidien a assenyalar els assistents a l’acte. Deuen ser els mateixos que han portat els darrers dos anys –i especialment els darrers dos mesos– desenes de milers de ciutadans europeus a manifestar-se sota pancartes que equiparaven el primer ministre israelià, Ariel Sharon, amb Hitler, i l’estrella de David amb la creu gammada.” En efecte, així és com van les coses: l’estrella de David és igual a la creu gammada, i a França, a les manifestacions a favor de la Intifada, hom canta alegrement “mort als jueus”, “mort a Israel”. I desenes de sinagogues són profanades als països de la moderada Europa, els jueus tornen a ser mirats com a gent contaminada i sospitosa, i a les escoles franceses hi ha nens jueus repetidament insultats i agredits pels companys (“*sale juif*”, com sempre!).

La mala consciència per l’horror del genocidi (*allò* era un genocidi: qualsevol guerra amb víctimes *no* és un genocidi, per favor) havia mantingut callat el vell instint antijueu. Però, continua el periodista, i jo hi estic del tot d’acord: “La brutalitat del govern de Sharon i les injustícies que pateixen els palestins han fet desaparèixer aquella mala consciència, i cada vegada en són més els qui s’adhereixen al discurs que considera que ‘els jueus són culpables’.” Culpables de la mort de Jesucrist i enemics de la cristiandat, com pensava sant Vicent Ferrer i la santa església de Roma; culpables d’usura, de domini financer, d’enverinar les fonts públiques, de les pestes, de les guerres, de la confabulació dels Savis de Sió, de controlar en favor propi la política dels Estats Units d’Amèrica, del complot dels metges de Stalin, d’afavorir els trotskistes, d’inspirar la internacional socialista i la internacional capitalista. De tot, com sempre. Si no n’hi haguera, de jueus, tots seríem més purs i més feliços: pregunten a Le Pen de França, a Haider d’Àustria, grans admiradors de Saddam Hussein. Per això un conegut meu, home de dreta moderada, afirmava fa poc que el gran error de Hitler havia estat el tema dels jueus. Perquè en matà sis milions?, que li vaig preguntar. No, perquè no els va matar tots, va contestar. Digué això, i és un home respectable. Respectable, i àmpliament admirat, és també el líder del Partido Comunista de España, que considera inoportuna la commemoració de l’Holocaust. Però jo no estaria gens a gust, al seu costat: no ens entendríem.